

1) економічність, яка пов'язана із заощадженням наявних ресурсів і з отриманням певних моделей управління отриманими інвестиціями, які сприятимуть активізації інноваційного потенціалу;

2) можливість реалізації навіть ризикових інноваційних проектів, оскільки можливе передбачення наслідків впровадження інновації;

3) велика прогностична сила, яка дає можливість виявити загальні закономірності і прийняти певне управлінське рішення на основі виявленої специфіки проекту;

4) універсальність технічного і програмного забезпечення, яке можливо використати для проведення досліджень, пов'язаних з різними інноваційними процесами.

Однак, незважаючи на велику кількість ґрунтовних переваг, математичне моделювання має і ряд недоліків, головним з яких є той факт, що в умовах реалізації інноваційного проекту налагодження достовірної математичної моделі в реальній обстановці і в довгостроковій перспективі утруднено наявністю невизначеностей всіх рівнів, пов'язаних з інноваційною діяльністю.

У зв'язку з перерахованими труднощами, що виникають при вивченні математичного моделювання, з кожним днем збільшується число методів моделювання і програмних продуктів, вдосконалення яких дозволяє отримати максимально достовірні відомості про досліджуваний об'єкт, що робить математичне моделювання незамінним інструментом.

Список використаних джерел:

1. Кузнецов В.В., Крайнюков А.Н. Концепции инновационного развития на базе системного подхода // Инновационная деятельность. – 2007. – № 4.
2. Дынкин А.А., Иванова Н.И. и др. Инновационная экономика. / 2-е издание. Монография. – М.: Наука, 2004. – 352 с.

Канд. фіз.-мат. наук Катан В. О., Єрмолаєва К. Д.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

МОДЕЛІ ПРОГНОЗУ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ В ДИНАМІЧНОМУ ПІДПРИЄМНИЦЬКОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Серед економічних шляхів зростання фірм слід виділити інноваційний розвиток. Як показала практика, такі зміни в поточному періоді суб'єктів господарювання забезпечують не тільки значні показники розвитку, але й підвищують конкурентоспроможність, потенціал до експорту, і допомагають при рішенні різноманітних проблем (економічних, екологічних, соціальних, тощо).

При забезпеченні успішного функціонування підприємства, інноваційна діяльність є основною складовою. Саме тому сучасні економічні умови вимагають значного її впровадження у вигляді досліджень, нововведень, математичного моделювання, зниження ризиків тощо.

Багато українських науковців присвятили свою діяльність проблемам та умовам інноваційного розвитку, особливо в умовах вітчизняного ринку. Можна виділити М.П. Денисенко, Ж.А. Говоруха, Р. С. Квасницька, Н. С. Ардашкіна [1; 2]. Але значні темпи розвитку економічного середовища потребує постійних досліджень.

Інноваційна діяльність стосовно ефективності та якості виробництва в українських умовах забезпечується непереставним вдосконаленням виробництва і власне переходом підприємства на інноваційний шлях розвитку. За інноваційних досліджень, за мету слід обрати розгляд економічних умов, різних проблем та перспектив розвитку фірми.

Важливість досліджень в цій сфері підкріплюється тим фактом, що основним чинником конкурентоспроможності підприємницької продукції є саме реалізація такої інноваційної діяльності. Вона стимулює більш ефективне використання ресурсів при виробництві, ріст рівня адаптивності фірми, збільшення кількості потенційних нових ринків, а також створення умов довгострокової стабільності.

Інноваційна активність значно впливає на економічний розвиток підприємства. За умов, що підприємці творчо розглядають потенційні варіанти задоволення потреб своїх клієнтів. Такий творчий підходи є основою вдосконалення та оновлення продукції, отримування надприбутків, а також зміцнення позицій на ринку.

Реалізація таких підходів, особливо коли мова йде про інвестиційне забезпечення, не може проводитися без використання значної кількості капіталу. Проведення таких витрат ускладнюється тим фактом, що стан українського інвестиційного клімату характеризується значними ризиками. Це можна пояснити загальним підвищеним станом ризикованості на вітчизняному ринку, а також нестачею коштів для інвестицій.

Сучасні умови української економіки має значно вищу необхідність інновацій, адже влада все більше і більше акцентує увагу на них. Зокрема, здійснено нову редакцію закону «Про наукову і науково-технічну діяльність». Зміни стосувалися концепція розвитку України через науково-технологічний та інноваційний зріст. Влада сподівається, що структурно-інноваційна модель економічного зростання, а також значне оновлення виробництва, призведуть до підвищення конкурентоспроможності економіки.

Нажаль, не дивлячись на значні зміни в стратегії розвитку, багато проектів не вдалося реалізувати в реальній економіці. Спостерігається значний розрив

між інтересами влади та підприємців стосовно інноваційного шляху розвитку. Для розв'язання цієї потреби необхідно провести ґрунтовні дослідження.

Загалом, необхідно вчасно виявляти проблем в виробництві та економічній діяльності, а також розробити ефективні інструменти для вирішення цих проблем.

Поганий стан економічних ринків України доказує необхідність комплексного підходу до інноваційного розвитку, де технологічно ефективних виробництв і проведення науково-дослідних робіт буде в комплексі національної інноваційної системи.

Список використаних джерел:

1. Квасницька Р. С. Особливості інноваційної діяльності підприємств у сучасних умовах / Р. С. Квасницька, Н. С. Ардашкіна // Вісник Хмельницького національного університету. – 2009. – № 6, Т. 3. – С. 247-251
2. Інвестиційно-інноваційна діяльність: теорія, практика, досвід: монографія / М.П.Денисенко [та ін.]; За ред.: М.П.Денисенка, Л.І.Михайлової. – Суми: Університетська книга, 2008. – 1049 с.

Канд. фіз.-мат. наук Катан В. О., Заброцька В. С.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**МОДЕЛІ ЕФЕКТИВНОСТІ СУБ'ЄКТІВ ТОРГОВЕЛЬНОЇ
ТА СЕРВІСНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ КОНКУРЕНЦІЇ**

На сьогодні важливим аспектом економічного розвитку в діяльності підприємств є конкурентоспроможність. Слід зазначити, що *конкурентоспроможність підприємства* – це його здатність продавати товари та надавати послуги, цінові та нецінові якості яких привабливіші, ніж в аналогічній продукції підприємств-конкурентів [3].

Поява нових конкурентів знижує прибутковість вже наявних підприємств. Тому для ефективної діяльності торговельне підприємство має:

- вивчати ринок товарів(попит та пропозицію);
- проводити інноваційну діяльність (впроваджувати нові ідеї та технології для збільшення ефективності діяльності підприємства та отримання прибутку);
- проводити комерційну діяльність (налагоджувати закупки товару та його збут);
- впроваджувати та оптимізувати післяпродажний сервіс (доставка, встановлення, ремонт);
- проводити економічну діяльність (ефективне використання ресурсів, налагодження виробничої діяльності для виробництва товарів та послуг);
- проводити соціальну діяльність (безпека виробництва та інше)[2].